

Mandag 9. mars 1992

D E B A T T

Arbeiderbladet ● 7

«Det nye Europa»

Ap. man

Av Kai Ekanger.

FOR 50 ÅR SIDEN var Hitler i ferd med å lage sitt «Nye Europa». Under okkupasjonen flommet landet vårt over av alle plakater og skriftene om dette «nye» Europa.

Jeg skriver det på historieløshet når Arbeiderpartiet i studiehefter og annet materiell bruker den samme klisjeen. Jeg ville ellers smilt litt av betegnelsen «Det nye Europa», og tenkt på reklameklisjeen om alt det «nye» som vi absolutt må kjøpe. Men meg har denne klisjeen truffet med et vondt smell som minner fra krigen og okkupasjonen alltid gir. Jeg tror det

er mange i min aldersgruppe som har det slik, men det er vanskelig å fortelle omverdenen om det. Jeg har kviet meg, men nå er det sagt.

Det nye Europa er innholdsmessig sett et gammelt Europa med sterke historiske og sosiale motsetninger. Omveltningene de siste årene har ført til at de riktig gamle stormakter nå er etablert på nytt, nemlig Tyskland og Russland. Begge vil få stor betydning for oss, enten vi kommer innenfor eller blir stående utenfor EF. I Øst-Europa og det tidligere Sovjet ser vi konfliktene blusse opp igjen.

— Ønsker Norge virkelig å gå i union med et EF der tysk kapitalisme er den avgjørende kraft? spør Kai Ekanger, tidligere kommunalråd og statssekretær.

Dette er ikke noe nytt Europa.

I EF er Tyskland den betydeligste kraft — foreløpig i økonomisk forstand. De indre spenningene i landet etter gjenforeningen er store. Når nynazistene marsjerer i den østlige delen, er det et symptom på denne spenningen.

I min aldersgruppe er skepis til Tyskland kanskje sterkest. Følelsene for det vi opplevde under krigen lar seg ikke skru av eller på etter skiftende politiske konjunkturer.

Spørsmålet er så: Eksisterer det ikke lenger noe problem knyttet til tysk ønske om makt? Vil en eventuell tysk dominans

være uproblematisk? Jeg savner problemstillingen og jeg finner at den politiske analyse er blitt en virkelig mangelvare i partiet.

Jeg spør meg selv om Arbeiderpartiet virkelig ønsker Norge inn i en union med Tyskland. Det dreier seg om et Tyskland styrt av en konservativ regjering, med faren fra ytterliggående krefter under oppmarsj. Vil vi union med et EF der tysk kapitalisme er den avgjørende kraft?

104891